

Nr 243.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa m. m.; given Stockholms slott den 17 mars 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 17 mars 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG,
EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler efter gemensam beredning med cheferna för jordbruks- och handelsdepartementen vissa frågor om ändringar i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan och i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa samt anför därvid följande:

Färsktorkad långa. I anledning av två inom riksdagen väckta, lika lydande motioner (nr 87 i första kammaren och nr 122 i andra kammaren) beslöt 1932 års riksdag, att färsktorkad långa skulle åsättas en tull av 75 kronor för 100 kilogram. Den beslutade ändringen i tulltaxan utfärdades genom kungörelse den 28 juli 1932 (nr 378), vilken trädde i kraft den 1 augusti 1932.

Beträffande tullbehandlingen av färsktorkad långa har *generaltullstyrelsen* i ett den 23 november 1932 avgivet yttrande erinrat, att dylik långa, vilken användes till lutfisk, förekomme i handeln i olika beredningar. Den torkades sålunda *antingen* enbart fläkt *eller* fläkt och utbredd *eller ock* spilad, d. v. s. fläkt och utspänd med träspjälor. Långa, beredd på sistnämnda sätt, som vore det i Bohuslän vanliga, kallades spilllånga.

Generaltullstyrelsen har vidare anført, att hos styrelsen från vissa håll gjorts gällande, att riksdagens beslut med hänsyn till det därmed avsedda syftet borde tolkas på sådant sätt, att tullskyddet endast komme att omfatta färsktorkad långa av det slag, som bereddades i Bohuslän, d. v. s. spilllånga. Styrelsen hade emellertid icke kunnat biträda en dylik uppfattning med hänsyn till att den i anledning av riksdagens beslut vidtagna ändringen av tulltaxan enligt ordalydelsen innebure, att all färsktorkad långa utan inskränkning skulle tullbeläggas. Styrelsen hade genom beslut den 10 augusti 1932 förklarar, att ett slag av importerad, enbart fläkt och torkad långa, benämnd blanklånga eller skruelånga, skulle tullbeläggas såsom färsktorkad långa.

Lantbruksstyrelsen har i infortrat yttrande den 19 januari 1933 framhållit, att den av riksdagen beslutade tullen på färsktorkad långa finge anses hava sin egentliga betydelse såsom skydd för den svenska beredningen av spilllånga. För övrig färsktorkad långa syntes tullen hava ringa betydelse, då, enligt vad lantbruksstyrelsen inhämtat, importen av annan torkad långa än spilllånga till väsentlig del utbyttis mot import av andra varor, såsom olika slag av torkad torsk. Det syntes därför icke vara av någon större betydelse för det svenska fisket, om tullen ifråga inskränktes till att gälla endast spilllånga.

*Departements-
chefen.*

Det vid fjolårets riksdag motionsvis framförda förslaget om åsättande av tull å färsktorkad långa avsåg, såvitt de tryckta riksdagshandlingarna utvisa, att lämna stöd åt den bohuslänska beredningen av spilllånga mot en under senare år tilltagande konkurrens från utlandet. Intet tyder på att avsikten varit att träffa andra slag av färsktorkad långa. Med hänsyn till vad som anförts i de av generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen avgivna yttrandena i ärendet anser jag mig böra föreslå, att sådan ändring vidtages i tulltaxan, att tull kommer att utgå allenast för spilllånga.

Äggula för garvningsändamål. Genom beslut av 1932 års riksdag åsattes ägg ävensom äggula och flytande äggvita (nr 25 i gällande tulltaxa) tull med 20 kronor för 100 kilogram netto.

I en den 30 augusti 1932 dagtecknad skrift har Aktiebolaget Glacéläderfabriken, Kävlinge, hemställt, att äggula för garvningsändamål måtte undantagas från tullavgift.

Bolaget har till en början erinrat om att ifrågavarande tull tillkommit uteslutande för att stödja den inhemska äggproduktionen. Särskilt avseende hade härvid fästs vid att införseln av äggula och flytande äggvita för användning i bageriindustrien under 1920-talet successivt ökats, vilket menligt inverkat på försäljningen av konserverade ägg. Emellertid hade tullen å äggula kommit att verka synnerligen betungande för garveriindustrien. Äggula vore nämligen nödvändig som hjälpmedel vid beredning av s. k. glacéskiinn (handskskinn o. dyl.) och komme även i viss mån till användning vid tillverkning av ovanläder och liknande fabrikat. För garvningsändamål nyttjades uteslutande kinesisk äggula av sekunda, för matvaruindustrien olämplig kvalitet, som i regel konserverats med 10 till 14 procent salt och 1 till 2 procent borsyra och som betingade ett pris av 50 å 60 öre per kilogram. Svensk äggula förekomme däremot icke i marknaden i flytande form eller överhuvud icke i preparat, som utan särskild beredning kunde användas vid garvningsproceduren. Svenska konserverade ägg av lägsta kvalitet kostade för det dåvarande enligt uppgift i parti 1 krona 15 öre per kilogram. Om härav skulle utvinnas äggula för garvningsändamål, komme kostnaderna härför uppenbarligen att bliva betydligt mer än dubbelt så stora som priset å den kinesiska äggulan. Det syntes därför meningslöst att tullbelägga för ifrågavarande ändamål avsedd äggula, varigenom de garverier, som i större utsträckning använde äggula, finge vidkännas ökade produktionskostnader utan att den svenska äggproduktionen hade någon fördel av tullen. Den totala årliga förbrukningen här i landet av dylik äggula beräknades ej överstiga 60,000 kilogram.

Över framställningen hava kommerskollegium och generaltullstyrelsen, efter remiss, avgivit gemensamt utlåtande. Kommerskollegium har därvid överlämnat av kollegium införskaffade yttranden i ärendet av lantbruksstyrelsen, Sveriges kemiska industrikontor och svenska garveriidkareföreningen.

Lantbruksstyrelsen har anført, att styrelsen, då ifrågavarande äggulepreparat vore oanvändbart till människoföda och sålunda icke syntes kunna direkt konkurrera med de svenska äggen, funne sig icke böra avstyrka bifall till ansökningen. Såsom förutsättning för befrielse från tullavgift borde emellertid gälla, att varan denaturerades med fotogen eller annat denatureringsmedel.

Sveriges kemiska industrikontor och *svenska garveriidkareföreningen* hava tillstyrkt framställningen.

För egen del hava *kommerskollegium* och *generaltullstyrelsen* anført bland annat följande.

Av motiveringen till huvudmotionen vid den ifrågavarande tullens tillkomst kunde man sluta, att det varit med hänsyn till bageriernas förbruk-

ning av vissa importerade äggulepreparat, vilken import ansetts ägnad att minska försäljningen av konserverade ägg, som tull föreslagits för äggula. Det slags äggula, som garverierna införde, vore emellertid av helt annan och lägre kvalitet än de av bagerierna använda äggpreparaten. Vid generaltullstyrelsens huvudlaboratorium utförda undersökningar hade visat, att dylik garveriäggula plägade vara starkt försatt med koksalt och borax. Sistnämnda tillsats vore i detta sammanhang av särskilt intresse, enär vara, försatt med borax, enligt 29 § i gällande giftstadga ej finge till salu hållas eller försäljas, om den avsetts till förtäring. Då därjämte tullen för detta varuslag innebure en fördyring av en för vissa ändamål oundgänglig råvara, ansåge ämbetsverken starka billighetsskäl tala för bifall till sökandens framställning och detta så mycket mera som den härigenom uppkommande minskningen i statsverkets inkomster icke vore betydande och några tulltekniska hinder för ett sådant medgivande icke föreläge.

Med hänsyn bland annat till varans beskaffenhet och den omständigheten, att i vårt land förbrukarna av garveriäggula endast vore ett fåtal, syntes anledning icke föreligga att beträffande nu ifrågavarande import frågå de villkor, man hittills i åtskilliga fall förbundet med medgivande i tulltaxan av tullfrihet för eljest tullbelagd vara, då den införes till riket för visst industriellt ändamål, nämligen sådant intygسفörfarande, varom bestämmelser meddelats i 20 § av kungörelsen den 29 november 1929 (nr 373) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen. För den sökta tullfriheten erfordrades enligt ämbetsverkens mening icke andra författningsåtgärder än *dels* att efter nr 25 i gällande tulltaxa infördes en anmärkning av innehåll, att tull icke skall utgå för äggula, som är avsedd utslutande för beredning av läder, *dels ock* ett härav föränlett tillägg i förenämnda kungörelse med tillämpningsföreskrifter.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till vad de hörda myndigheterna anfört finner jag mig böra tillstyrka, att ändring i tulltaxan vidtages för åvägabringande av tullfrihet för äggula, som är avsedd för användning inom garveriindustrien. Beträffande sättet för genomförande av sådan tullfrihet ansluter jag mig till det förslag, som framställt av kommerskollegium och generaltullstyrelsen.

Tomatpuré för fiskkonserver. Enligt gällande tulltaxa hänföres tomatpuré, som användes bland annat av konservfabrikerna för inläggning av fiskkonserver, om varan framställt endast genom inkokning av färska tomater, till nummer 57: Köksväxter, ej särskilt nämnda: färska eller enbart kokade: andra slag, med tull av 15 kronor för 100 kilogram jämte tilläggstull av 10 kronor för 100 kilogram, och, om den är saltad, till nummer 58: Köksväxter, ej särskilt nämnda: saltade eller torkade, även i blandning med rötter, med tull av 25 kronor för 100 kilogram. Tomatpuré med tillsats av både salt och socker eller innehållande kryddor tulltaxeras enligt nummer 117: Soja och såser, med tull av 50 kronor för 100 kilogram jämte tilläggstull av 25 kronor för 100 kilogram. I de båda förstnämnda fallen beräknas tullen efter nettovikten, under det att vid tulltaxering enligt nummer 117 visst emballage inräknas i den tullpliktiga vikten. På

grund av bestämmelse i anm. 2 till nr 141—143 tulltaxeras tomatpuré enligt här nu angivna grunder även i de fall, då varan inkommer i större hermetiskt slutna kärl.

I en den 18 oktober 1932 till finansdepartementet inkommen skrift har Strömstad Canning Co. aktiebolag anhållit, att bestämmelserna om tull å tomatpuré i konserverat tillstånd måtte ändras därhän, att tomatpuré i kärl av 4,5 kilograms bruttovikt och däröver, införd för inläggning av fiskkonserver, skulle bliva tullfri. Till stöd härför har anförts huvudsakligen följande.

Då i andra länder, som idkade inläggning av fiskkonserver, den för sådana inläggningar erforderliga tomatpurén vore befriad från tull, finge de svenska konservfabrikerna sin konkurrenskraft väsentligt nedsatt. Till följd härav infördes till Sverige årligen flera miljoner burkar fiskkonserver i tomatsås. Det svenska behovet av dylika konserver kunde emellertid fullt tillfredsställas av de svenska fabrikerna och, förutsatt att så skedde, skulle svensk fisk och svensk arbetskraft i långt större utsträckning komma till användning än som nu vore fallet. Även för exporten av fiskkonserver vore de nuvarande tullbestämmelserna hindrande. Medan nämligen tomatpurén vid importen åsattes tullsatsen från 25 öre till 75 öre per kilogram, medgäves restitution av erlagda tullavgifter endast efter den lägsta tullsatsen eller 25 öre per kilogram. För inläggning av nu avsedda fiskkonserver kunde varken skånsk-, nord- eller mellaneuropeisk utan endast italiensk eller ungersk tomatpuré komma till användning. Varje större sardinimportör intog alltid vid avslutande av kontrakt om leverans av tomatsardiner en klausul av innehåll, att varan skulle vara inlagd i italiensk eller ungersk tomatpuré. Svenska trädgårdsodlarintressen skulle därför icke på minsta sätt bliva lidande av att tullen på tomatpuré för inläggning av ifrågakvarande konserver borttoges.

Över framställningen hava infordrade utlåtanden avgivits av kommerskollegium, generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen.

Kommerskollegium har tillstyrkt framställningen, enär av handlingarna framginge, att den begärda tullfriheten i förevarande fall avsåge ett utländskt halvfabrikat, som icke lämpligen kunde ersättas med vara av inhemsk produktion och som vore nödvändigt för att bereda en icke oviktig svensk industrivara erforderlig konkurrensförmåga.

Generaltullstyrelsen har anförts, bland annat, följande.

Vid tulltaxering av tomatpuré erfordrades ofta undersökning av varan, enär desamma alltefter sin beskaffenhet kunde bliva hänförlig till olika nummer i tulltaxan. Det kunde ifrågasättas, huruvida ett eventuellt medgivande av tullfrihet för varan borde begränsas till endast sådan tomatpuré, som vore avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver. Där est emellertid en sådan begränsning skulle befinnas lämplig, syntes ett stadgande om tullfrihet böra införas i form av anmärkningar till tulltaxenumren 57 och 58 samt till nummer 117. Någon begränsning i fråga om kärlets vikt syntes näppeligen vara erforderlig. Tomatpuré för användning inom industrien torde nämligen alltid införas å kärl av sådan storlek, att varan icke lämpade sig för detaljförsäljning och undginge så-

lunda enligt bestämmelsen i anm. 2 till nr 141—143 även i konserverat skick den för konserver eljest stadgade tullen.

Slutligen har generaltullstyrelsen erinrat om att införandet i tulltaxan av de föreslagna anmärkningarna påkallade ett tillägg till 20 § kungörelsen den 29 november 1929 (nr 373) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen.

Lantbruksstyrelsen har yttrat huvudsakligen följande.

Fabrikation av sardiner hade i vårt land först på senare år nått större omfattning. Fabriker i mellersta och norra Bohuslän bedreve denna fabrikation med användning av skarpsill, men numera bereddes på några ställen vid norrlandskusten sardiner även av strömming. Vid sardininläggning användes betydande mängder tomatpuré. Även för beredning av andra fiskkonserver komme tomatpuré till användning i stor omfattning. För vårt lands fiskerinäring vore det av stor betydelse, att sardinfabrikationen alltmera utvecklades för att i största möjliga grad kunna tillgodogöra sig fångsterna av skarpsill och strömming. Av handlingarna framginge, att den nuvarande tullen å tomatpuré utgjorde ett hårt tryck på den svenska fabrikationen av fiskkonserver, särskilt av sardiner, vilken hade att utstå en svår utländsk konkurrens. Då vidare inom landet icke kunde tillverkas tomatpuré, som med framgång lämpade sig för tillverkning av sardiner, skulle inga svenska intressen trädas för nära, om tomatpuré, avsedd till fiskkonserver, hos oss bleve tullfri i likhet med vad som vore fallet i andra länder, som för sina inläggningar hade behov av importerad dylika vara.

*Departements-
chefen.*

Såsom av utredningen i ärendet framgår, är tomatpuré ett viktigt halvfabrikat vid framställningen av fiskkonserver. Med hänsyn härtill och då någon inhemsk tillverkning av tomatpuré i sådana kvaliteter, som lämpa sig för användning inom konservindustrien, icke förekommer, ansluter jag mig till ämbetsverkens förslag, att i tulltaxan införas bestämmelse om tullfrihet för tomatpuré, avsedd för inläggning av fiskkonserver. En bestämmelse av motsvarande innebörd bör även införas i förordningen om tillägg till gällande tulltaxa.

Rånaftener. Vid tillverkning av smörjmedel användes i vissa fall s. k. »Naftenseife» eller »rånaftener». Enligt vad som upplysts utgör denna vara en avfallsprodukt, som erhålles vid raffinering av mineraloljor med svavelsyra och natronlut. Varan ifråga tulltaxeras enligt nummer 223 i tulltaxan: kemiska preparat, ej särskilt nämnda, med tull av 15 procent av värdet.

I en den 20 oktober 1932 dagtecknad skrift har Aktiebolaget Wahlén & Block hemställt, att åtgärder måtte vidtagas för beredande av tullfrihet för nämnda varuslag. Till stöd härför har anförts, dels att, då raffinerade mineraloljor vore tullfria, även den vid raffineringen erhållna avfallsprodukten borde vara tullfri, dels ock att de smörjmedel, som bolaget tillverkade och i vilka rånaftener inginge, trots valutaförhållandena vore utsatta för hård utländsk konkurrens.

I ärendet hava kommerskollegium och generaltullstyrelsen efter remiss avgivit gemensamt utlåtande, därvid kollegium överlämnat yttrande från *Sveriges kemiska industrikontor*, som förklarar sig ej hava något att invända mot att varan ifråga befriades från tull, enär densamma icke tillverkades inom landet eller konkurrerade med någon här framställd vara.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* hava anfört, att värdet å rånaftener för närvarande utgjorde 20 å 22 öre per kilogram, varför tullen utginge med 3 å 3.3 öre per kilogram. Då varan inginge i de färdiga smörjmedlen med cirka 60 procent, motsvarade tullbelastningen å dessa 1.8 å 2 öre per kilogram. Smörjmedel åtnjöte ett tullskydd av 2 öre per kilogram. På grund av vad i ärendet förekommit hava ämbetsverken tillstyrkt den gjorda framställningen, vars syfte enligt ämbetsverkens mening borde tillgodoses på det sätt, att råa naften- och naftensulfosyror jämte deras alkalisalter, ej hänförliga till annat nummer, upptoges i tulltaxans nummer 175: mineraloljor, andra slag (än bensin).

I anslutning till vad ämbetsverken föreslagit tillstyrker jag, att tullfrihet genomföres för ifrågavarande varuslag. *Departements-
chefen.*

Svetsningselektroder m. m. I 1911 års tulltaxa upptogos under nummer 1256 lödpasta och lödpulver med en tull av 40 öre för kilogram. Då det i vissa fall varit förenat med svårigheter att tulltekniskt skilja lödmedel från svetsmedel, sammanfördes dessa båda artiklar i den år 1929 utfärdade, nu gällande tulltaxan under nummer 219. Sistnämnda nummer kom sålunda att omfatta, bland annat, s. k. svetsningselektroder, bestående av trådar av järn eller kvalitetsstål, med eller utan lindning av asbestgarn och överdragna med ett skikt av flussbildande ämnen. Tidigare hade dessa elektroder i regel hänförts till »Andra varor av smidbart järn, bearbetade», rubrik 896 i 1911 års tulltaxa, med en tull av 20 öre för kilogram.

Sedan elektrisk svetsning under de senare åren vunnit insteg i allt större omfattning vid utförande av järnkonstruktioner av skilda slag, har förbrukningen av nämnda elektroder avsevärt stegrats. Densamma torde för närvarande kunna uppskattas till omkring 500 ton, varav omkring 100 ton torde vara av utländskt ursprung. Medelvärdet enligt den officiella handelsstatistiken för införseln av artiklar, hänförliga till tulltaxenummer 219, vilka till övervägande del torde hava utgjorts av svetsningselektroder, utgjorde år 1931 1 krona 43 öre, under det att medelvärdet för utförseln nämnda år uppgick till 1 krona 49 öre, allt för kilogram räknat.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har Ingenjörfirman Sven Fagrell, med förmålan att tullen för vissa elektrodsorter uppginge till omkring 45 procent av varuvärdet, hemställt om nedsättning av gällande tullsats för svetsningselektroder. Ett lägre pris för elektroderna vore enligt sökandens mening av vital betydelse för de svenska förbrukarna i deras

konkurrens med utländska företag. I stället för nu utgående viktull har sökanden föreslagit en tull av 10 procent av varuvärdet.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* hava, efter remiss, avgivit gemensamt utlåtande i ärendet samt därvid överlämnat ett av kollegium införskaffat yttrande från en större inhemsk tillverkare av nämnda elektroder.

Ämbetsverken hava anfört i huvudsak följande.

Tillverkning av svetsningselektroder bedreves av åtskilliga inhemska företag. Särskilt hade under de senare åren tillverkning upptagits av flera svenska järnverk. Förbrukningen vore stadd i ökning på grund av den elektriska svetsningsmetodens alltmer ökade utbredning. För arbeten, där större anspråk ställdes på svetsningsfogens hållfasthet, förutsattes för ernående av ett gott svetsningsresultat, att metalltillsatsen vore av hög kvalitet. Av detta skäl hade man här i landet lagt särskild vikt vid att elektroderna förfärdigades av verkligt kvalitetsstål. De svenska elektroderna representerade en vida högre klass av svetsningsmaterial än huvudparten av de från utlandet införda, vilka i allmänhet innehölle vanligt handelsjärn. För enklare svetsningsarbeten, beträffande vilka fordran på särskild hållfasthet icke ställdes, kunde emellertid vanlig valstråd användas såsom elektroder. Från teknisk synpunkt sett förelåge enligt kommerskollegii mening icke något intresse av att genom en tullsänkning underlätta avsättningsmöjligheterna för de utländska elektroderna. Materialförbrukningen i form av elektroder vore vid svetsningsarbeten av underordnad betydelse i jämförelse med arbetskostnaderna. *Kommerskollegium* funne sig på grund härav förhindrat att tillstyrka framställningen.

Ämbetsverken erinrade slutligen därom, att frågan om sänkning av tullen för elektriska svetsningselektroder till 20 kronor för 100 kilogram varit föremål för behandling vid 1931 års riksdag på grund av i ämnet väckt motion. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan vann motionen icke riksdagens bifall.

*Departements-
chefen.*

Avsikten med sammanförandet i nu gällande tulltaxa av svetsningselektroder med övriga till ifrågavarande tulltaxenummer hänförliga artiklar torde icke hava varit att bereda tillverkarna av svetsningselektroder ökat tullskydd, något som av dem veterligen icke ifrågasatts, utan allenast att ernå en av förhållandena påkallad förenkling av tulltaxeringsarbetet. Sedan det numera visat sig, att svetsningselektroder blivit en betydande industriell förbrukningsartikel, anser jag rimligt, att tullsatsen, som för vissa slag av elektroder är anmärkningsvärt hög, nu åter nedsättes. Detta synes så mycket mer försvarligt, som den svenska elektrod-tillverkningen huvudsakligen omfattar elektroder av inhemskt kvalitetsstål och på denna grund bör äga goda förutsättningar att hävda sin ställning i konkurrensen.

Såsom kommerskollegium och generaltullstyrelsen hava erinrat, har frågan om sänkning av tullen för svetsningselektroder varit föremål för prövning av 1931 års riksdag. I sitt betänkande i ämnet anförde bevillningsutskottet, att tillräckliga skäl icke förebragts för att riksdagen för det dåvarande skulle ur sitt sammanhang i tulltaxan utbryta ifrågavarande

elektroder och utan att avvakta 1928 års tullkommittés utredning upptaga frågan om behovet av tullskydd för berörda tillverkning till prövning, varför utskottet avstyrkte bifall till motionen. I det läge, vari frågan om en revision av tulltaxan för närvarande befinner sig, synes mig tillräcklig anledning saknas att ytterligare uppskjuta avgörandet av förevarande tullfråga, i synnerhet som dess sammanhang med övriga tullfrågor icke torde lägga hinder i vägen härför.

Den ojämförligt viktigaste av de till nu ifrågavarande taxenummer hänförliga artiklarna utgöres av nämnda elektroder. Då enligt vad jag inhämtat erinringar framkommit jämväl beträffande tullen för andra, i pulverform förekommande svetsningsmedel, likaledes hänförliga till nämnda rubrik, och då dessa jämte svetsningselektroderna tillsammans utgöra huvudparten av de varuslag, som hänföres till detta taxenummer, synes anledning ej föreligga att vidtaga någon uppdelning av de olika varuslagen på olika taxenummer, utan lärer en jämkning av tullskyddet böra omfatta samtliga till nummer 219 i tulltaxan hörande artiklar. Vad beträffar tullsatsens storlek torde denna lämpligen böra sättas till det i fråga om elektroder före år 1930 gällande beloppet, 20 kronor för 100 kilogram, vilket utgör omkring 15 procent av ifrågavarande importvarors medelvärden de senaste åren.

Citronellolja. Citronellolja hänföres i gällande tulltaxa till nummer 257 och 258: flyktiga vegetabiliska oljor, sammansatta eterarter (estrar) samt inom parfymindustrien eller vid tillverkningen av konfityrer, bakverk, drycker o. dyl. använda essenser och andra välluktande ämnen, ej hänförliga till annat nummer, naturliga eller konstgjorda: andra slag, med tull av 200 kronor för 100 kilogram, om varan införes i kärl eller förpackning, vägande brutto 1 kilogram eller däröver, och 300 kronor för 100 kilogram, om varan införes i kärl eller förpackning, vägande brutto mindre än 1 kilogram, i båda fallen med inräknande i vikten av visst emballage. Därjämte utgår enligt förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa tilläggstull med 200 kronor för 100 kilogram.

I en den 20 september 1932 dagtecknad skrivelse har Sveriges industriförbund hemställt om sådan ändring i nyssnämnda förordning, att s. k. citronellolja bleve befriad från tilläggstull. Såsom skäl härför har anförts följande.

I till förbundet ingivna framställningar från fem olika inhemska företag, vilka tillverkade putspreparat för skofabrikationen, hade framhållits, att citronellolja eller eventuellt annan flyktig vegetabilisk olja utgjorde ett oundgängligt halvfabrikat för tillverkningen av ifrågavarande putsmedel, i det att oljan tillsattes huvudsakligen för att preparaten skulle flyta ut bättre på lädret. Tullkostnaderna enbart för den i preparaten ingående oljan belöpte sig efter tilläggstullens införande till omkring 14 kronor för

100 kilogram av de färdiga putspreparaten. Tullen å dessa utgjorde 30 kronor för 100 kilogram. Genom tilläggstullen hade de inhemska fabrikerernas konkurrenskraft gent emot de utländska avsevärt försvagats.

I ärendet hava kommerskollegium och generaltullstyrelsen avgivit gemensamt utlåtande. Kommerskollegium har överlämnat yttranden av Stockholms handelskammare, handelskammaren i Göteborg samt Skånes handelskammare.

Stockholms handelskammare och *Skånes handelskammare* hava tillstyrkt framställningen.

Handelskammaren i Göteborg har förklarat sig i princip tillstyrka framställningen, i vad densamma avsåge att åstadkomma ett riktigt förhållande mellan tullskyddet å den färdiga varan och de för denna framställning behövliga råmaterialen.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* hava anfört huvudsakligen följande. Kommerskollegium funne de av industriförbundet åberopade omständigheterna utgöra fullt vägande skäl för en ändring av tullbeskattningen, i syfte att citronellolja kunde såsom halvfabrikat undgå belastningen av tilläggstull. Då emellertid under utredningen framkommit, att även andra flyktiga vegetabiliska oljor än citronellolja användes vid tillverkning av putspreparat för skofabrikationen, och dessa oljor låge i huvudsakligen samma prisläge som citronellolja, syntes det ämbetsverken lämpligt, att befrielsen från tilläggstull även komme att omfatta andra flyktiga vegetabiliska oljor. För genomförande av berörda ändring syntes enligt ämbetsverkens mening under tulltaxenummer 258 i förordningen den 31 januari 1932 med tillägg till gällande tulltaxa böra införas en anmärkning av följande lydelse:

»För flyktiga vegetabiliska oljor, som äro avsedda uteslutande för tillverkning av putsmedel för läderarbeten eller för skodon, skall tilläggstull icke utgå.»

*Departements-
chefen.*

Av utredningen i ärendet framgår, att citronellolja och vissa andra från utlandet importerade vegetabiliska oljor, vilka ingå bland de varuslag, som vid 1932 års riksdag av statsfinansiella skäl åsattes tilläggstull, utgöra oumbärliga hjälpmedel vid fabrikationen av putsmedel för skodon eller andra läderarbeten. Med hänsyn härtill finner jag mig böra i anslutning till myndigheternas förslag tillstyrka, att tilläggstullen borttages för flyktiga vegetabiliska oljor, avsedda för ifrågavarande fabrikation.

Naturligt silke för framställning av driv- och transportremmar. Enligt gällande tulltaxa hänföres naturligt silke, som användes för tillverkning av driv- och transportremmar, till tulltaxenummer 399: Silke, ej särskilt nämnt, även i förening med annat spånadsämne: annat, med tull av 200 kronor för 100 kilogram netto. Därjämte utgår enligt den förut-

nämnda förordningen den 31 januari 1932 med tillägg till gällande tulltaxa tilläggstull med 300 kronor för 100 kilogram.

I sin förut omförmälda skrivelse den 20 september 1932 har Sveriges industriförbund hemställt om sådan ändring av nyssnämnda förordning, att naturligt silke, avsett för framställning av driv- och transportremmar, befriades från nu utgående tilläggstull. Till stöd härför har anförts följande.

Ett företag i landet inom textilbranschen hade före tilläggstullarnas införande vidtagit förarbeten för upptagande av tillverkning av maskindrivremmar av bomullsgarn och silke. Vid fastställande år 1928 av tullsatsen för driv- och transportremmar, innehållande silke (tulltaxenummer 563) till 175 kronor för 100 kilogram hade beräknats, att sammanlagda tullkostnaderna för materialet för tillverkningen av dylika remmar växlade mellan 105 och 149 kronor för 100 kilogram. Efter tilläggstullarnas införande utgjorde motsvarande siffror 255 respektive 362 kronor 25 öre. Då tullen å färdiga remmar endast utgjorde 175 kronor för 100 kilogram, vore uppenbart, att någon inhemsk tillverkning icke kunde upptaga konkurrens med utlandet, innan en tulländring ägt rum. För att möjliggöra tillverkningens upptagande borde därför silke för framställning av driv- och transportremmar, i likhet med vad som gällde för silke, som användes för framställning av elektrisk ledningstråd och glödstrumpor, befrias från tilläggstull.

Stockholms handelskammare, handelskammaren i Göteborg och Skånes handelskammare hava i yttranden, som i ärendet avgivits till kommerskollegium, tillstyrkt framställningen.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* hava anfört följande. Med anledning av den från industriellt håll påvisade önskvärdheten, att möjlighet bereddades till användning av silke såsom råvara vid tillverkning av maskindrivremmar av textilämnen, hade kommerskollegium, som ansåge att naturligt och konstgjort silke i förevarande hänseende borde likställas, icke något att erinra mot en för ändamålet avpassad jämkning i tullagstiftningen. Det framställda önskemålet syntes enligt ämbetsverkens uppfattning bäst bliva tillgodosett genom ett tillägg till anmärkningen under taxenummer 399 i förordningen den 31 januari 1932 med tillägg till gällande tulltaxa.

Med hänsyn till vad i ärendet förekommit tillstyrker jag, att sådan ändring vidtages i förordningen den 31 januari 1932 med tillägg till gällande tulltaxa, att naturligt silke, som användes för tillverkning av driv- och transportremmar, blir fritt från tilläggstull.

*Departements-
chefen.*

Dag för ikraftträdande av de av mig nu förordade ändringarna i tulltaxan och förordningen med tillägg till tulltaxan torde böra bestämmas av Kungl. Maj:t.

Under åberopande av vad i det föregående anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels antaga följande förslag till ändringar i och tillägg till den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

		Tull för 100 kg kronor
	Fisk: -----	
13 ¹ / ₂	spillånga ..... N	75: —
25	Ägg; ävensom äggula och flytande äggvita — — — <i>Anm.</i> För äggula, uteslutande avsedd för beredning av läder, skall tull icke utgå.	
	Köksväxter, ej särskilt nämnda: -----	
	<i>Anm. till nr 57—58.</i> För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tull icke utgå.	
117	Soja och såser — — — — — <i>Anm.</i> För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tull icke utgå.	
	Mineraloljor: -----	
175	andra slag; ävensom paraffin, jordvax (ozokerit), montanvax och ceresin samt råa naften- och naftensulfosyror jämte deras alkalialter, ej hänförliga till annat nummer	fria
219	Löd- och svetsmedel, ej särskilt nämnda..... E	20: —

dels besluta, att förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa skall i nedan angivna delar erhålla ändrad lydelse på sätt av det följande framgår:

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggstull för 100 kg kronor
		Köksväxter, ej särskilt nämnda: färska eller enbart kokade: -----	
ur 57	114—115	andra slag: blomkål och tomater ..... T	10: —
		<i>Anm.</i> För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tilläggstull icke utgå. -----	
117	279—281	Soja och såser — — — — — E	25: —
		<i>Anm.</i> För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tilläggstull icke utgå. -----	
		Flyktiga vegetabiliska oljor — — — — — -----	
		andra slag, i kärl eller förpackning vägande brutto: -----	
		<i>Anm. till nr 257—258 (statistiskt nr 587—588).</i> För flyktiga vegetabiliska oljor, som äro avsedda uteslutande för tillverkning av putsmedel för läderarbeten eller för skodon, skall tilläggstull icke utgå.	
		Silke, ej särskilt nämnt, även i förening med annat spånadsämne: -----	
399	920—922	----- N	300: —
		<i>Anm.</i> För silke, som är avsett uteslutande för tillverkning av elektrisk ledningstråd eller glödstrumpor och andra glödnät eller driv- och transportremmar, skall tilläggstull icke utgå.	

dels ock förklara, att de i det föregående omförmälda ändringarna skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Kungl. Maj:ts proposition nr 243.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Birger Brandt.